

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Davida Hipšra, soudkyně Jiřiny Chmelové a soudce Milana Podhrázkého v právní věci žalobce: **D. V.**, zastoupen Mgr. Matejem Lofajem, advokátem se sídlem Kaprova 14/13, Praha 1, proti žalovanému: **rektor Vysoké školy ekonomické v Praze**, se sídlem náměstí Winstona Churchilla 1938/4, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 4. 2026, č. j. 3 A 7/2026-155,

t a k t o :

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á .**
- II. Žalobci **se u k l á d á** zaplatit soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě **3 dnů** od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se žalobou podanou k Městskému soudu v Praze (dále „městský soud“) domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 11. 2025, č. j. VŠE/8253/9202/2025, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Vysoké školy ekonomické v Praze (dále „VŠE“) ze dne 14. 10. 2025, č. j. 158204, kterým bylo žalobci ukončeno studium v bakalářském studijním programu Mezinárodní obchod na Fakultě mezinárodních vztahů VŠE. Městský soud žalobu zamítl.

[2] Rozsudek městského soudu napadl žalobce (dále „stěžovatel“) kasační stížností. S podáním kasační stížnosti spojil návrh na přiznání odkladného účinku podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“). V návrhu uvedl, že ztrátou statutu vysokoškolského studenta v ČR mu může vzniknout újma z hlediska jeho pobytového oprávnění na území ČR, protože toto oprávnění je vázáno na jeho vysokoškolské studium (stěžovatel není občanem EU). Ztráta statutu vysokoškolského studenta na území ČR může způsobit omezení či ztrátu možnosti stěžovatele pobývat na území ČR, což považuje za

osobní a nenávratnou újmu. Stěžovatel chce studovat a následně pracovat na území ČR, přičemž nepřiznání odkladného účinku by vedlo k zásahu do jeho osobní sféry a budoucnosti.

[3] Žalovaný k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že s argumenty stěžovatele nesouhlasí a odkazuje na svá vyjádření v předchozím průběhu řízení.

[4] Nejvyšší správní soud předně nepřehlédl, že stěžovatel uplatnil přípisem ze dne 29. 5. 2026 námitku podjatosti vůči členovi rozhodujícího senátu Davidu Hipšrovi, a to kvůli jeho dřívějšímu působení (2003 až 2009) v pozici soudce městského soudu. Rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku je však ve smyslu § 8 odst. 3 s. ř. s. úkonem, který nesnese odkladu (např. usnesení NSS ze dne 9. 9. 2014, č. j. 6 As 206/2014-39, bod 13, či KÜHN, Z., KOCOUREK, T. a kol. *Soudní řád správní: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2019, k § 8 (dostupné v systému ASPI). Podle § 107 s. ř. s. za přiměřeného užití § 73 odst. 4 téhož zákona o návrhu na přiznání odkladného účinku rozhodne soud bez zbytečného odkladu; není-li tu nebezpečí z prodlení, rozhodne do 30 dnů od jeho podání. Soud proto o tomto návrhu rozhodl v obsazení senátu podle rozvrhu práce, i když byla vznesena námitka podjatosti vůči členovi senátu, neboť by při vyčkávání na rozhodnutí o této námitce mohlo dojít k prodlení s důsledky, které má včasné rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti případně odvrátit.

[5] Podle § 107 s. ř. s. *kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.*

[6] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[7] Podle judikatury Nejvyššího správního soudu odkladný účinek kasační stížnosti představuje výjimečný institut, kterým se mění účinky pravomocného rozhodnutí, a měl by být využíván pouze v ojedinělých situacích, kde výkon rozhodnutí nebo jeho jiné následky mohou působit značné obtíže. Přiznání odkladného účinku má místo jen tam, kde jeho nezbytnost převáží nad obecným požadavkem právní jistoty opírající se o pravomocná rozhodnutí orgánů veřejné moci (např. usnesení NSS ze dne 19. 1. 2026, č. j. 7 As 266/2025-36, a tam citovaná judikatura). Kasační stížnost jako mimořádný opravný prostředek směřuje proti již pravomocnému rozhodnutí, a do doby rozhodnutí o kasační stížnosti je proto třeba na rozhodnutí krajského (městského) soudu pohlížet jako na správné. Pouze v případě naplnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je možno tuto zásadu narušit (např. usnesení NSS ze dne 25. 4. 2022, č. j. 8 Azs 71/2022-25).

[8] Břemeno tvrdit a osvědčit naplnění zákonných předpokladů pro přiznání odkladného účinku tíží jeho navrhovatele (usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Jak uvedl Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011-74, bod 9, „[k]asační soud není povolán k tomu, aby za navrhovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační

pokračování

stížnosti“. Úkolem navrhovatele je tak předložit dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí vznikne nepoměrně větší újma než jiným osobám, vysvětlit, v čem tato újma spočívá, a uvést její rozsah. Tvrzení, kterými navrhovatel odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku, pak musí rovněž řádně doložit (usnesení NSS ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015-50; či ze dne 22. 5. 2026, č. j. 7 Azs 78/2026-35).

[9] Má-li tedy být návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti úspěšný, musí stěžovatel zejména tvrdit a osvědčit reálnou hrozbu intenzivní újmy, kterou by v návaznosti na nepřiznání odkladného účinku utrpěl (např. usnesení NSS ze dne 9. 4. 2026, č. j. 9 Azs 41/2026-24, nebo ze dne 26. 11. 2025, č. j. 6 Azs 158/2025-28).

[10] Nejvyšší správní soud v nyní posuzované věci dospěl k závěru, že stěžovatel výše popsaná břemena neunesl. Stěžovatel v návrhu stručně uvedl, že v důsledku rozhodnutí žalovaného ztrácí coby cizinec (občan Moldavské republiky) status vysokoškolského studenta, a protože je jeho pobytové oprávnění vázáno právě na studium, může daná okolnost vést až ke ztrátě tohoto oprávnění, čímž je zasažena stěžovatelova osobní sféra a budoucnost. Daná tvrzení však zůstala v obecné rovině, aniž by byla blíže konkretizována a doložena (srov. např. usnesení NSS ze dne 29. 4. 2026, č. j. 10 Azs 58/2026-40). Stěžovatel tedy neuvedl a neprokázal konkrétní skutečnosti o tom, že by případná ztráta pobytového oprávnění v důsledku ukončení studia vedla k újmě přesahující běžné důsledky rozhodnutí týkajícího se neprodloužení či ukončení pobytu (např. usnesení NSS ze dne 19. 3. 2026, č. j. 21 Azs 19/2026-26, bod 10, dále srov. např. usnesení NSS ze dne 17. 2. 2026, č. j. 6 Azs 27/2026-38, nebo ze dne 12. 2. 2026, č. j. 4 As 15/2026-19). Současně je nutné doplnit, že kasační stížnost ani návrh na přiznání odkladného účinku samy nesměřují proti případnému (budoucímu) rozhodnutí, které by pro stěžovatele znamenalo bezprostřední povinnost opustit území ČR, ale ve věci se jedná toliko o otázku ukončení studia na vysoké škole. Stěžovatelův návrh postrádá konkrétní, ověřitelné údaje umožňující soudu spolehlivě dovodit, zda existuje hrozba skutečně závažné a nevratné újmy, nedojde-li k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Stěžovatel neuvedl, jakým oprávněním k pobytu na území disponuje, ani zda bylo zahájeno řízení vedoucí k ukončení jeho pobytu. Tyto údaje nevyplývají ani z obsahu podané kasační stížnosti či jejích příloh.

[11] V nynější věci tak není splněna již první zákonná podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neboť stěžovatel neuvedl a neprokázal relevantní důvody, kvůli nimž by mu nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti vznikla závažná újma. Nejvyšší správní soud proto návrh zamítl. S ohledem na tento závěr se Nejvyšší správní soud již dále nezabýval splněním podmínky druhé a třetí (tedy zda je tvrzená újma nepoměrně větší než hrozící újma jiným osobám a zda přiznání není v rozporu s důležitým veřejným zájmem), neboť všechny tři výše uvedené podmínky musí být splněny kumulativně (obdobně např. usnesení NSS ze dne 19. 11. 2025, č. j. 4 Azs 224/2025-20, bod 16, či ze dne 26. 9. 2025, č. j. 4 As 157/2025-39, bod 11).

[12] Rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč, a to podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Povinnost zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí,

jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit (§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích *per analogiam*; usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, č. 4616/2024 Sb. NSS, bod 21 a násl.]. Poplatek je v takovém případě splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byla povinnost poplatek zaplatit uložena (§ 7 odst. 1 citovaného zákona). Nejvyšší správní soud proto stěžovatele vyzval, aby poplatkovou povinnost v uvedené lhůtě splnil (výrok II tohoto usnesení).

[13] Soudní poplatek lze zaplatit:

- v hotovosti na pokladně Nejvyššího správního soudu
- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703–46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1070409926**.

[14] Soud závěrem zdůrazňuje, že z rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o kasační stížnosti ve věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Nebude-li soudní poplatek zaplacen ve stanovené lhůtě, bude vymáhán.

V Brně 18. června 2026

David Hipšr
předseda senátu